

Koen Peeters – Grote Europese roman. Tekst A (zonder uitleg)

Uit: *Grote Europese roman* (Meulenhoff, 2007, p. 263-264)

Grote Europese roman

Mijn schriftje, mijn Groot Europees Schriftje. Eerst waren er woorden en cijfers gekrabbeld op mijn handpalm of mijn arm. Vervolgens zweefden die woorden op de eerste bladzijden van het Moleskine-schriftje. Dan zinnen, en langere stukjes. Ik heb die, hoofdstad na hoofdstad, hoofdstuk na hoofdstuk genoteerd.

's Nachts begrijp ik Europa, als mijn raam openstaat en de bloemen in het perk beneden Europees ademen. Of als je een gesprek begint in Boedapest, en iemand antwoordt je in Praag. Of je vindt Lissabon terug in Brussel. Je spreekt met een bleke Noor die blij is vanwege de zon, en je kijkt in de Kroatische hand van een Kroatische vrouw. Je hoort de woorden van de Portugees in het vliegtuig. In de krant zijn Grieken verongelukt, en je lacht met het lawaai van de Nederlander, en de Duitser speelt Bach in de kerk, en in een kille straat in Warschau besef je dat je bestaat. Je leeft, ja, wellicht leef je, en een Tsjech lacht zichzelf uit terwijl hij zich verkoopt, en de Ier gokt en de Brit verwacht zijn eiland met de wereld en de Française kijkt jou in de ogen en de Slowaak jakkert voort in zijn goedkope vrachtwagen, en dat allemaal samen is het profetische portret, het periodiek systeem van Europa. Het stijgt op uit mijn schriftje.